

KRYSTYNA WINIARCZYK

Mieszka w Siennicy Różanej. Oprócz poezji pisze także teksty satyryczne. Jest przewodniczącą Klubu Twórców Ludowych przy GOK w Woli Siennickiej. W 1982 r. zdobywa wyróżnienie w I Konkursie Poetycki^m ZIARNO a w 1983 II nagrodę w Konkursie z okazji XV-lecia KPL w Krasnym^mstawie. W bieżący^m roku uczestniczy w Warsztatach Artystycznych w Krynicy Górskiej i w dożynkach wojewódzkich w Zamościu.

FUJARKA

Grajże mi fujerko
rzewna twoja nuta
bo nie znane tylko
śpiewanie koguta

Grajże fujareczko
od ucha do ucha
niechże ciebie dzisiaj
cały świat posłucha

Krystyna Winiarczyk

WIEŚ RODZINNA

Kocha^m swoją wioskę rodzinną
pole, żaki gaje
i poranną zorzę
co o świcie wstaje

Kocha^m te ogródki
róże^{mi} usłane
kocha^m swoją wioskę
Siennicę Różaną

Tutaj ojciec, matka
lata swe przeżyli
^mnie w rodziną wioskę
uczucia wszczepili

Zawsze za nią tęsknię
gdzie się nie obrócę
i piosenkę o niej
często sobie nucę

Wieję wietrzyk wieję
niesie wieści
swą rodzinną wioskę
jak dzieciątko pieszczę

WIOSNA

Zie^mia strojna zielenią
przetykana kwiatami
od pól i każdego zakątka
zapach
koniec zimowej drze^mki
w lesie symfonia
kompozytorem^m małańki słowik
niesie rozkwit przyrody
i budzi co jej technieniem^m żyje

JESIEN

Jesień mglista w okno zajrzała
opustoszyła świat dookoła
a szyba jak ja kłamie zapłakała
żał jej było wiosny
świat jesienią kołysany
Spadły wszystkie liście
i pod drzewem śpią kasztany
słońce blade smutku przydaje
umilki ptaków gwar
i zorza poranna coraz później wstaje
Po znoej pracy, wspólnym trudzie
świat cały jesień do snu ułoży
odetchnie ziemia & odpoczną ludzie

x x x

zło i nienawiść
w sercach się krzewi
a to co jest piękne
szlachetne
to ziemia
nie orana jeszcze

x x x

Od pól i lasów senne westchnienia
śpiew się przeciąga w dzibach ptaków
wibruje
i oczy otwiera
wzrok wplata się
w kosz nieboskłonu
a wiatr szepcze
nie bądź zamartwiona
że lat przeżyłaś wiele
otwórz oczy
szczęście samo pod nogi się ściele

